

Pustno veseljačenje v **Rogatcu** se imenuje **KARNEVAL ZELENEGA ZMAJA**, z značilno kritiško in humorno vsebino. Tako so npr. leta 2001 s šemskimi skupinami in posamezniki prikazali prebege čez državno mejo, se pošalili na račun krajevnega muzeja na prostem, se ponorčevali iz lovcev, ki so prodali svoj dom, nastopile pa so tudi coprnice, ki naj bi po ljudskem verovanju domovale na bližnji vzpetini Donački gori.

Na **Koroškem** sta največja **PUSTNA SPREVEDA v Kotljah in Slovenj Gradcu**. V Kotljah ga organizirajo že od leta 1978. Maskota karnevala je *povodni mož*, pravljичno bitje, ki po hotuljski pripovedki domuje na Uršlji gori in se zaljubi v Urško s Pohorja. Tudi sicer je karneval, poleg smešenja aktualnih družbenih dogajanj, močno povezan z ljudsko tradicijo in bajkami. Tako v Kotljah kot v Slovenj Gradcu izdajo poseben pustni časopis. Ta z imenom *Kurent* po navedbah v virih izhaja že od konca 1. svetovne

vojne. Slovenjgraški pustni sprevod v celoti smeši aktualno družbeno dogajanje.

Na pustni torek, še bolj pa na pepelnično sredo je skoraj povsod po Sloveniji še vedno močno razširjeno *vlečenje ploha*, in sicer v krajih, kjer med dvema pustnima obdobjema ni bilo poroke. Kos lesa ali celo deblo vlečejo fantje v vaseh in manjših mestih. Zadnja leta se to uveljavlja tudi v Ljubljani in večjih mestih, zlasti v podjetjih in uradih, kjer predvsem zaposlenim moškim pomeni ritual, s katerim povzročijo druženje med delovnim časom ob zaključku pustnega obdobja. Na vrvici privezane desko ali kos lesa vlečejo skozi pisarne in delovne prostore, kjer so še neporočene sodelavke. Nato morajo one plačati pijačo ali celo pogostitev.

Posebna različica vlečenja ploha je v prekmurskih vaseh **BOROVO GOSTÜVANJE**, zlasti razširjeno na **Ravenskem** in **Goričkem**. Kot pove ime šege, gre za ženitev z drevesom, ki je največkrat bor, lahko pa je tudi smreka. Ženitev izva-

jajo le takrat, če se v preteklem letu oz. od preteklega do naslednjega pusta v vasi ni nihče poročil. Borovo gostüvanje je značilno predvsem za vasi z evangeličanskim prebivalstvom. V katoliških vaseh se je takim ženitvam v preteklosti močno upirala duhovščina. Borovo gostüvanje označujejo obsežne priprave in veliko število sodelujočih. Samo maskiranih udeležencev je nad sto, vseh udeležencev pa je lahko tudi po več tisoč. Borovo gostüvanje ima sicer nekatere stalnice v 'scenariju', vendar pa se tako kot vsa pustna tradicija tudi spreminja. Ženitovanijske vabovce ali *pozvačine*, ki so prvotno vabili na poročni dogodek, so začeli nadomeščati sodobni mediji, oglaševanje in duhovita vabila:

»Pridite si, šteri ste od gleznja vekše. S punimi mošnjami in hitrimi petami, na tešče, ka de za gut pa želodec preskrbljeno« [28].

Prireditev se prične na pustno nedeljo, ko se udeleženci gostüvanja zberejo sredi vasi. Duho-

Poročna fotografija
v gozdu.